

QR kód

Bola raz jedna škola, v ktorej sa začal nový školský rok. Písal sa rok 2017 a žiaci ôsmej triedy sedeli v počítačovej učebni na hodine informatiky. Vôbec sa im nechcelo počúvať nové informácie a riešiť úlohy, ktoré im zadával ich učiteľ. Ale čo mali robiť? Ved' oddychovali celé dva mesiace. Keď však učiteľ videl, ako sa nadšene tvária, zľutoval sa nad nimi a rozprávali sa o prázdninách a ich zážitkoch počas nich.

Jeden z chlapcov menom Matej mal záľubu v hojdaní sa na stoličke. Nevyržal to ani na hodine a čuduj sa svete, strepal sa ... Učiteľ nasmeroval svoju pozornosť na Mateja, ale vtom mu zrak padol na tmavú obrazovku počítača. Myslel si, že tým pádom Matej niečo pokazil. Matej ho uist'oval, že ho nepokazil, ale iba vykopol napájací kábel z elektrickej siete. Prikázal mu, aby ho opäť pripojil. Matej sa zohol pod stôl a kábel pripojil späť. No popri tom si všimol niečo zvláštne. Na boku počítača bol nalepený QR kód, ktorý si tam nikdy nevšimol. Hodina skončila, no Matejovi ten QR kód stále vrtal v hlave. Cez prestávku sa s kamarátom Samom vrátil do počítačovej učebne a nasnímal ho aplikáciou do svojho mobilu. Mobil sa v tej chvíli vypol... a rozprávky je koniec.

... nie, nebojte sa, Matej si ho opäť zapol. A v tej chvíli začalo dobrodružstvo. Na obrazovke mobilu sa mu objavila ponuka na stiahnutie free verzie novej hry. Matej mal hry veľmi rád, hlavne, keď boli zadarmo. Neváhal a stiahol si ju. Prvou inštrukciou v hre bolo, aby položil telefón na zem displejom hore. Ako správny hráč, urobil všetko tak, ako bolo treba. Displej začal intenzívne blikať, až z neho napokon vychádzalo jasné svetlo. V lúčoch svetla sa objavil zreteľný nápis ENTER. Pozreli sa na seba a smelo vstúpili. Bolo to lepšie, ako trčať v škole.

Zrazu sa ocitli v úplne neznámej krajine. Všade naokolo bol iba piesok a hrozná horúčava. Z chabých poznatkov z geografie, ktoré im ešte po prázdninách ostali v hlave, usúdili, že sú asi v Egypte. V diaľke totiž videli pyramídy. Bolo celkom možné, že je to fatamorgána, pretože boli už dosť smädní a vyčerpaní, ale predsa sa vydali tým smerom. Ukázalo sa, že pyramídy boli skutočné, len ich bolo nejako veľmi veľa a boli rôznych veľkostí. Rozmýšľali, ako sa dostanú späť do školy. V tej chvíli im škola nepripadala ako najhoršie riešenie. Ved' boli smädní aj hladní, a trochu mali aj strach. Len ako to zrealizovať? Matejov mobil ostal v triede na zemi a nepredpokladali, že v Egypte je wifi. Odrazu Samovi niečo píplo vo vrecku. Hurá, bol to jeho mobil. Na displeji sa mu začali zobrazovať mapy, podľa ktorých sa mohli orientovať. Podrobne si ich poprezerali a zistili, že cestu späť nájdu pomocou nového QR kódu, ktorý musia objaviť. Vôbec im nepripadalo divné, že je tam signál. Bolo to proste tak. A tešili sa z toho. Prechádzali pomedzi pyramídy hľadajúc QR kód. Mysleli si, že bude niekde nalepený, nakreslený alebo vyrytý. Nikde ho však nemohli nájsť. Začínalo sa stmievať a v lúčoch zapadajúceho slnka uvideli niečo sa zalesknúť pri predposlednej pyramíde. Celí natešení sa k tomu miestu rozbehli, ale nenašli tam kód, len zlatého skarabea. Od sklamaní si ho Matej strčil do vrecka. Samo nestrácal nádej a povzbudzoval Mateja, aby aspoň skúsili preskúmať aj poslednú pyramídu. Čo iné im ostávalo, ved' nemali na výber. Vo vnútri pyramídy objavili sarkofág. A čo nenapadne pubertákom? No predsa, sarkofág otvoriť! Keď ho trochu pootvorili, cez škáru sa začalo predierať silné svetlo, až ich oslepilo. Vo svetle sa objavil faraón, ktorého múmia bola uložená v sarkofágu. Na palici mal vyrytý QR kód - ale nehodlal im ho darovať. Chcel od nich niečo na výmenu. No čo mu mali dať, keď nič nemali? Iba Samov mobil vo vrecku. A ten predsa potrebovali na cestu späť. Odrazu Matejovi napadlo, že vo vrecku má schovaného skarabea. S nádejou mu ho ponúkol. Na ich veľké potešenie, ho faraón vzal a na výmenu im dal odsnímať QR kód. Chvíľu čakali, čo sa bude diať a či to bude také isté, ako v škole. Našťastie scenár so svetlom sa opakoval

a kamaráti sa po dobrodružstve znovu ocitli v počítačovej učebni. Zistili, že vo svete, z ktorého sa pred chvíľou vrátili, neboli veľmi dlho, aj keď sa im to zdalo ako celá večnosť. Tu v škole sa ešte ani prestávka neskončila.

Hoci sa obaja aj trochu báli, že sa im nepodariť vrátiť sa, prežili celkom zaujímavé dobrodružstvo. Za dverami počítačovej učebne ich čakal opäť normálny život bez faraónov a portálov času. Zvonec zazvonil na koniec prestávky a aj mojej rozprávky o dvoch kamarátoch hľadajúcich QR kód je koniec.